

ilmenee hänen viimeisessä kroni-
kassaan.

Minä en mitään tee mielummin kuin harjottelen aivojani, mutta työläisvaimolla on siihen siksi vähän aikaa, että "saivartelu ja vääristely" on aivan sopimattomat harjotteluvälineet. Jätetään nekin porvareille, jotka näitä välineitä niin mielellään käyttävät. Varsinkin nykyajan meidän ajan ihmiset kirjoittavat mielellään ja asiallisesti kaikista asioista, eikö niin?

Toverittaren tilaushintaa kohotetaan ensi kuun jamassa kolmanneksi osalla joka on koko luonnin harppaus ylöspäin. Totokad on toivomisen varaa, että sieltäkin tulee monipuolisempaa. Tai lisätään sivulukuja silloin kun kokosivun ilmoitukset lehteen päätetään.

Tekisi vielä mieleni kosketella kirjoitukseen "Naisellinen nainen" josta Toverittaren 20 numerossa. Siinä kuvaillaan miten yleensä näännytettyt naiset ovat innokkaita pääsemään selviytymisistään ja muista yhteiskunnallisista asioista. Tosi-
nointi kuitenkin puhuvat toista. Mieleni enemmän joku näännytetty, jota vähemmän hän voi auttaa seurata. Ei työpalkat nykyisin kovin kalliit, jos edes miehet pyrkisivät tulonsa tietoisiksi unionismista ja muista työväestöä koskevista kysymyksistä. Jos naiset eivät ole selvillä asioista astuessaan miesten tilalle teollisuudessa, niin vähät ne jaksavat välittää union lehdistä eikä muista niin löydettävää ja suotavaa kuin se olisi. Nyt jo näyttää siltä, että naiset pyrkivät alenemaan palkkatasoa monella eri tavalla. Vaikka jotkut ovatkin tietoisia niin ei se auta, kun enemmistö naisista on tiedottomia ja mieluummin pysyvät sellaisena niin kauan kuin jokuhan keino vielä on elämiseen.

Minulla on ehkä kokemustani, miten vaikeaa on ylenmääräistä esittäneenä seurata esim. joutua tai luennostajaa taikka jossain lukea jotain opettavaa. En voi ymmärtää sitä niin että sitä olisi jotain apua, vaikka olisi jollakin halua päästä tietoisuuteen. Tiedämme että suurin osa ihmisistä, varsinkin naisista, hirttaa lepoletkinään mielummin unohittaa elämän todellisuuden ja etsii jotain saatavana olevaa rauhoittoa. Lienee siis turha odottaa sanoa, että tämän päivän nainen on ylimalkaan mieltään niin erittäin tiedonhaluinen, niin suotavaa kun se olisi.

Kehityksen pyörä kylläkin pyöri tavallista huimempaa vauhtia ja jokainen aikaansa seuraava ihmisen toivoisi etteivät naiset milloin alalla asettuisi kehityksen jarruiksi, mutta tulevaisuus sen näyttää, miten käy. Viitottajien kuitenkin tietä te, jotka väitte sen tehdä, sillä ainoastaan työläisten tietoisuus vie luokkamme voittoon.

Toivottavasti,

Ann M.

Proletaariaatteita
KIRJ. N. R. of URSIN
Hinta \$1.25
Tämä vanha, kokeneen puoluevet-
täjän kirjoittama kirja sisältää suu-
ria mielenlämmöllä ja arvokkuudella
kirjoitettuja puheita, esitelmiä ja yh-
teiskunnallisia tutkimuksia. Kirjassa on
42 sivua ja on se sidottu hyvin
laadulla.
Suositavaa osotteella:
TOVERIN KIRJAKAUPPA,
Box 59, Astoria, Oregon

kava asia lehtemme ilmestymiselle. **On ainoastaan kaksi mahdollisuut-
ta, joko lakata tykkänään lehteä kustantamasta, tai nostaa tuotteiden
tilaushintaa.**

Neuvoteltuaan liikkeen henkilökunnan kanssa aseman vakavuus-
desta, sai johtokunta sen kanssa aikaan sopimuksen, jonka mukaan
palkkataso toistaiseksi sovittiin siten, että liikettä voidaan jatkaa tar-
vitsematta lähteä kilpailemaan niiden korkeiden "ammattilaisten"
palkkojen kanssa. Työläistemme palkkataso jää nyt tehdyn korotuk-
sen kanssa vielä noin 25 prosenttia alhaisemmaksi kuin mitä ammat-
tilaisten palkat paikkakunnalla ovat.

Huomioon ottaen myöskin yhä nousevat tarveaineet, olisi lehtem-
me tilaushintaa kohotettava vähintäinkin **kaksi dollaria** vuodessa, ja
sittenkin se olisi vielä toisten paikallisten lehtien nykyistä tilaushintaa
toista dollaria halvempi.

Katsoen siihen, että suomalainen asutus viime aikoina on jonkun-
verran lisääntynyt länsirannikolla, joten on toiveita että tilaajamäärää
voidaan saada hieman lisääntymään, päätti johtokunta kohottaa TO-
VERIN TILAUSHINTAA VAAN YHDELLÄ DOLLARILLA JA VII-
DELLÄKYMMENELLÄ SENTILLÄ vuodessa, ja vuosikokous korotti
jo Toverittaren tilaushintaa viidelläkymmenellä sentillä.

Näistä edellämaituista syistä kohoavat siis lehtiemme tilaushin-
nat. Johtokunta oli sitä mielipidettä, että kun poikkeustilanne jossa
nyt elämme, kohottaa tuotteittemme valmistuskustannuksia, niin ei oli-
si ainoastaan väärin, mutta suorastaan rikollista, jatkaa liikettä, jonka
kustannukset ilmeisesti menisivät huimaavasti yli tulojen. Sillä käy-
tettävänämmme olevat varat ovat vähäväkisten niukoista säästöistä
koottuja ja niiden käsittelyssä on noudatettava vielä suurempaa tun-
nollisuutta, kuin jos liikeluottomme olisi suoraan liikemaimasta.

Samalla kun kaiken edelläolevan suljemme tilaajiemme, osastojen
ja yksityisten toverien huomioon, luottaen siihen, että kaikki oikealla
tavalla suhtautuvat näihin nykyisten perin epäedullisten aikojen pakot-
tamiin muutoksiin, toivomme että jokainen yksilö tekee entistä tar-
kemmin voitavansa TOVERIN ja TOVERITTAREN levittämisessä.
Meillä useammalla löytyy tuttava- ja ystäväpiirissämme vielä henkilöi-
tä, jotka eivät lukeudu lehtiemme tilaajien joukkoon.

Toveruudella Teidän,

TOVERIN JOHTOKUNTA.

K:tta, A. J. Partan, Liikkeenhoitaja.

Yhtä ja toista

Ottaessani kynän käteeni ja
alkaessani kirjoittamaan, valtaa
minut sellainen tunne, kuin läh-
tisin aavalle merelle ilman kom-
passia, tietämättä minnepäin siel-
lä kääntyisin kun maa lakkaisi
näkyvästä. Laulen, että monen
teistä, lukijat on vallannut juuri
samanlainen tunne ensi kerran
kirjoittaessanne lehteen. Monen
laiset epäilykset silloin varmaan
painoivat mieltänne, ehkä niin-
kuin minun nyt. Tulitte ajatel-
leeksi että onnistuukohan tämä
kirjoitukseni? Vai tuleeko tämä
niin mitätön, että toimittajat
naurain heittävätkin roskakoriin. Ja
tuota ajatellessanne olette ehkä
monikin päättäneet heittää koko
kirjoituksen sikseen. Moni, teistä
ehkä ei ole yrittänytkään sen jäl-
keen, mutta moni myöskin on
kirjoittanut ja nähnyt kirjoituk-
sensa oikein "prantattuna" eli
painettuna Toverittareissa. Ja
hän on varmasti tuntenut ole-
vansa iloinen siitä, sekä on saa-
nut uutta intoa kirjoittamaan
toistenkin. Onnellisena on hän,
joka on yrittänyt, nähnyt onnis-
tuvansa, koettaa yhä edelleenkin
kehittää kykyjään. Mutta raukka
on se, joka pelkurina pysytteleik-
se pois omassa kuorensaan kuin
kilpikonnan jonkun vaaran uha-
tessa ja ajattelee vain, että jos
tällä nyt nauretaan eikä oteta
lehteen. Mutta tämän kirjoittaja
ajattelee, että jos tämä kyhäys
saakin tuollaisen kohtalon osak-
seen, että joutuu pukiin pussiin,
niin joutukoon vain. En ensi-
mäisestä vastoinkäymisestä pe-
rääny. Täytyy tehdä uusi yri-

tys. Niin kehoittaisin toisiakin
Toverittaren avustajia tekemään,
taikka niitä jotka ovat yrittä-
neet mutta epäonnistuneet.

En ole nykyaikoina kuulunut
varsinaiseen Toverittaren lukija-
piiriin. Joskus kyllä olen nähnyt
jollakin tuttavallani Toverittaren
ja myöskin lukenut sitä. Niin kä-
vi viime kerrallakin. Sain Tove-
rittaren tuttavaltani, luin sitä, ja
viimein innoistuin kirjoittamaan-
kin. Siinä numerossa oli paljon,
mielenkiintoista lukemista ja
myöskin sellaisia asioita ehdo-
tettu kirjoitettavaksi, joista kan-
nattaisi kirjoittaa vaikka kuinka
paljon. Yksi asia minun mieltäni
jäi vaivaamaan, kuin nimittäin
eräässä kirjoituksessa kumottiin
ehdotus lasten kasvatuksesta
kirjoittamisesta. Joku oli nimit-
tän enemmän ilmestyneessä
Toverittareissa ehdottanut kes-
kusteltavaksi Kodin osastossa
I a s t e n kasvatuskysymyksestä.
Mainittu ehdotuksen kumooja
aivan kuin ylenkatseellisesti lau-
sui: "oli siinäkin ehdotus, ikään
kuin siitä ei saataisi muualta lu-
kea kuin Kodin osastosta." Tä-
män kirjoittaja on aivan toista
mieltä kuin hän. Mistähän sitä
niin paljon saadaan lukea ettei
siitä kannattaisi Toverittareista
vielä lukea? Eihän työläisäideillä
ole varaa ostaa kovinkaan pal-
joa kasvatustieteellistä kirjallisuut-
ta, joista he voisivat lastenkas-
vatuksesta lukea. Siksi olisi ai-
van paikallaan kirjoittaa Tove-
rittareissa juuri lastenkasvatuk-
sesta. Luullakseni lastenkasva-
tus on yhtä tärkeä kirjoitusaine
kuin puuron ja velliin keittokin.
Vai mitä arvellette äidit tästä?

Olettekohan kaikki ehkä sillä
kannalla, että puuronkeittokirjo-
itukset ovat paljon tärkeämmät
olemassa kuin kasvatustieteelliset?
a onko teillä varaa paremmin
kustantaa kasvatustieteellisiä kirja-
ja, kuin keittokirjoja? Onhan
lapsenhoitokin niin vaikea ja
vastuunalainen tehtävä, ettei
juuri mikään muu vedä sille ver-
toja. Äidin tehtävään ulottuu
pienokaisen ruumiseen sekä sie-
luun. Että jos mikä meidän
lapsenhoito on tärkeä aine kir-
joittaa ja lukea myös. Siksi
kehoittaisin kaikkia äitejä juuri
tästä asiasta kirjoittamaan To-
verittareen.

Toinen asia jota luin mainitus-
ta Toverittareista oli "Mietteitä
itsekasvatuksesta." Kas siinä toi-
nen kysymys jota meidän jokai-
sen tulisi ajatella. Olemmeko
juuri sellaisia kuin meidän pitäisi
olla? — Ei. Emme ole!
Kuinka paljon pahaa ja pois kar-
sittavaa löydämmekin itses-
tämme kun rupeamme oikein
tarkastamaan omaa henkistä mi-
näämme. Olemmekohan niin itsek-
kää, että kaikki mitä teemme,
teemme vaan niinkuin meille it-
sellemme parhaaksi näemme,
huolimatta siitä vaikka toinen
lähimmäisemme siitä joutuisikin
kärsimään. Me työläiset emme
kyllä voikaan olla niin itsekkeitä
kuin yläluokan ihmiset. Meistä
löytyy paljon enempi epäitsek-
kyyttä kuin yläluokan keskuu-
dessa. Vaikka kyllähän mekin o-
lemme kylliksi viisaat huomaa-
maan toistemme vikoja, vaan
sentään tarpeeksi tyhmiä näke-
mään omia erheityksiämme. —
Tov. A. M.